

מה חשוב יותר -

האדמה או הילדים?

"אלוהים לא אוהב ילדים!" האשימה ענת בת השבע, כאשר התכוננה מבעד לי חלון בגשם-הולעפות שבחוף. היא לבשה תחפושת של צועניה, במשך שבועות ארוכים ומאורשים התכוננה, ליום הפורים, חלמה עליו, תכננה כל פרט בתלבושתה, בהתקרב הפורים, התקבצו ענני השמיים בערב הפורים, וביום החג עצמו, סערו אתיניהטבעו. אף לא יחד אחד יכול היה להסתובב ברחובות. להציג את תחפושתו. "אלוהים אוהב את האדמה, ובגלל זה הוא הביא גשם!" ניחם אבא את ענת. "מה זה, אלוהים אוהב את האדמה יותר מאשר את הילדים?" התנצחה ענת בהגיגות-ברזל.

היגיון זה התחזק עוד יותר למחרת היום. אך חלף פורים, ומגיה-האוויר החל מתהרר, יומיים אחר-כך כבר זרחה הירח, ומזג-האוויר פוריימי נהדר חימם את הארץ, ממשלה עד אילת.

ראש הממשלה

שניים על הדשא

הביקור הצליח - אך

האסטרטגיה של רבין

עדתה על שירותן

שני ראשי-השילטון עמדו זה לצד זה על הדשא המרוק של הבית הלבן. שניהם צעירים, שניהם קציני צבא-הקבע בעבר, שניהם הבינו שכדאי להם לשוחח לא-רוע הדיפלומטי ציביון חיובי ככל האפשר. אולם ההבדל בין השניים הוא כביר. גימי קארטר הוא פוליטיקאי בכל רמ"ח אבריו, יצחק רבין הוא פוליטיקאי כימעט בעל-כורחו.

ובעיקר: קארטר הוא נשיא ששילטונו מובטח למשך ארבע שנים, אחרי שהתגבר על יריביו בבחירות המוקדמות על מינוי מילגתו, ואחרי שנבחר בבחירות הארציות, הן שליטי-יחד.

רבין, לעומת זאת, נשאר כבול בידי וברגליו, גם אחרי שניצח - בקושי - את יריבו במירוץ לראש-הממשלה. התוכנית שנכשלה, אולם עצם כהר נתן של רבין כראש-הממשלה אחרי הבחירות אינו מובטח כל עיקר. הדבר תלוי בתוצאות הבחירות.

מבחינה זו כבר היווה הביקור בווישנג'טון אכזבה, המבשרת-רעות.

כאשר החליט יצחק רבין, לפני שלושה חודשים, לסור את ממשלתו ולהקדים את הבחירות, עמדה לנגד עיניו אסטרטגיה מגובשת. עיקרה:

● הבחירות יתנהלו על ענייני-חוץ, שבהם מעמד הממשלה איתן יחסית, ולא על ענייני-פנים, שבהם מעמדה חלש. ● כדאי להשיג זאת, ינוצל הזמן עד לבחירות כדי להחזיר את ענייני-החוץ למרכז הבמה הציבורית.

● לשם כך ייערך ביקורו של ראש-הממשלה בווישנג'טון בחודש מארס. הוא יציג את רבין שוב כמדינאי בינלאומי, בעומדו על הדשא של הבית הלבן, יכול היה רבין להרהר בכישלונה של תוכנית זו. הביקור אימנם ערך במארס, אך אין הוא מצטייר כמאורע בינלאומי שיעניק לרבין יתרון תעמולתי גדול. פרשות ה"כפיר" ופצצות-הדלק עוררו לשימעון פרס ליטול מן הביקור את מרבית זווהו. ה"מסע כולו הצטייר בדת-הקהל כתרנגול שיגרתי של בחירות, לא עשה רושם עז.

חבלה מוכפנים. התוצאה, לגבי יציאת רבין: ענייני-החוץ לא יהיו, ככל הנראה, את הנושא המרכזי בבחירות, אם אכן כך יקרה. ייכנס המערך למילי-חמת-הבחירות בתנאים נחותים. הוא יציטרך להיאבק במרחק כפול כדי להשיג את ההישג המינימלי הדרוש לו, כדי להבטיח לעצמו עמדת-בכורה בממשלה הבאה.

לאור העובדה שמנוי וגמור עם שימעון פרס, כראש מחצית מיפלגת-העבודה, ל"חבל ככל שאפשר בניצחון שיוחק את יציאת רבין, לא תהיה זו מלאכה קלה.

איומים - מריבות - קנוניות והאשמות הדדיות

תילמת ד"ש בד"ש

גם לאנשי שינוי של רובינשטיין היו טענות כלפי מחנה ידן. הם טענו כי פתירת התנועה לכל דיכפין והצטרפותם היקולקטיבית של גושים וחמולות לתנועה מסלפת את תדמיתה ופוגעת ברעיון המקורי שלה. למעשה הפכה כיום התנועה, לדעתם, למעין סניף של הפנתרים השחוריים, כשהנושא העדתי מודגש ומובלט יותר מכל נושא אחר. יותר ויותר גברו החששות כי דמות אלמונית כמו זו של טובה סעדון, המצליחה לסחוף אחריה את בני עדות המזרח בתנועה החדשה, עשויה ליחות בה דמות דומיננטית יותר מאשר ידן או רובינשטיין.

טובה בת ה-28, דוקטורנטית במדעי ה"טבע ומורה לאקולוגיה, היא בתו של אליהו סעדון מאור-יהודה שהתפרסם בשעתו כי ראש קבוצת האגרוף של מפא"י. היא נמנית עם ראשי תנועת שווד שהצטרפה לד"ש ואת סיכוייה בבחירות מעריכים כי טובים יותר מאשר אלה של מרדכי וירי שובסקי, ממיסדי שינוי או דודיק גולומב, למשל.

מאבקים הפנימיים שהתחוללו בד"ש אימו השבוע להגיע עד לביורר בפני בית-הדין העליון. לקראת הבחירות הפנימיות הדיפסה ד"ש חוברת מיוחדת, הכוללת את תמונותיהם ותולדות חייהם של כל 151 המתמודדים על המקומות ברשימת המיפלגה לכנסת ו"במועצה הארצית של התנועה.

לכל אחד מהמועמדים ניתנה האפשרות לפרסם את התמונה הנראית בעיניו ולפרט את הביוגרפיה שלו ואת הנימוקים המצדיקים לדעתו את בחירתו. חלק גדול מן המועמדים פירסמו תמונות מתקופת ליי מודיעים בגימנסיה, שיבחו את עצמם ואת כישוריהם. אחרים הצטנעו יותר.

כאשר פורסמה החוברת פרצה השערורייה. הסתבר כי למרות ההבטחה שבד"ש כולם בוחרים בכולם ושלכל חבר תינתן הודמנות שווה, הושמטו מהחוברת תמונותיהם של כמה מהמועמדים. במיוחד חרה הדבר לד"ר דינה גורן, שהגיעה לד"ש מר"ץ, אחרי שהתאכזבה משולמית אלוני בה תמכה בבחירות הקודמות.

גורן בת ה-46, מרצה לקומוניקציה באוניברסיטה העברית בירושלים, טענה כי תמונתה הושמטה במתכוון כדי לחבל במאמציה להבחר במקום ריאלי ברשימת ד"ש לכנסת. היא איימה לפנות לבג"ץ ולבקש צו שיאסור את פירסום חוברת המועמדים עד שתפורסם בה גם תמונתה.

רק אחרי שבלטו לה לפצוזה, חזרה בה דינה גורן מאיומיה. הפיצוי: תמונתה תפורסם בנפרד במודעה מיוחדת של ד"ש בעתוני הערב כדי שמצביעי ד"ש יוכלו לראות גם את דמותה לפני שיכריעו אם לבחור בה או לא.

אולם לא רק במאבקים הפנימיים דתמה ד"ש לכל המיפלגות המימדיות הישנות. גם שיטות הפעולה, האירגון ובעיקר שיטות המימון שלה, הטילו ספק חמור אם אומנם קיים הבדל כלשהו בינה לבין המיפלגות האחרות. אחד מראשי ד"ש, אלוף (מיל.) מאיר עמית, שהה בשבוע האחרון בהגוני לולו, שם התקיים מפגש של ראשי מפע"ל לים בינלאומיים. לטענת יריביו ד"ש ניצל עמית את ביקורו זה כדי לנהל מגבית ולהתרשים גורמים זרים, שאינם חברי ד"ש וגם לא אורחי ישראל למען מסע הבחירות של המיפלגה החדשה.

חמור לא פחות היה החשד שהועלה הר שבוע על ידי אנשי מיפלגות אחרות כי בד"ש מצאו דרך לעקוף את חוק-הבחירות האוסר התרמת תאגידים למסע הבחירות של המיפלגה. ככל הנראה יתבסס מבקר המדינה לבדוק ולחקור את צורת עקיפת החוק שהומצאה על ידי ד"ש.

התאגידים, שאסור להם לתרום לד"ש אינם תורמים מאדך לא יכלו להגיע לידי גוסס מסוכס בנושאים אלה. מה שהקשה עליהם מפרסמים מודעות-ענק בחוברות ההסברה הפנימיות של המיפלגה, תמורת דמי מור

על רקע ההתמודדות הפנימית בין אנשי ידן לאנשי רובינשטיין בוטלו בשבוע ש"עבר ברגע האחרון שתי מסיבות-עיתונאים שעמדה ד"ש לקיים. מסיבות אלה נועדו להציג את מצעה של ד"ש, האחת בענייני חוק-ביטחון והשנייה בענייני כלכלה. הן

ד"שאי תייר, לשרוף את הבית!

ד"שאית סעדון, להשתלט על הצמרת

ד"שאית גורן, להדפיס את התמונה!

בוטלו משום שאנשי ידן אחד ואנשי רובינשטיין מאידך לא יכלו להגיע לידי גוסס מסוכס בנושאים אלה. מה שהקשה עליהם על ההיברות היתה המחלוקת הפנימית על רקע אישי, יותר מאשר המחלוקת ה"אדיאולוגית".

ז"ה לא יילך לכם ככה! אני אשי"רוף לכם את כל הבניין!" צעק ויקטור תייר, איש הפנתרים הציונים, שיצטרפו לו מכבר לתנועת-ד"ש. צעקותיו ואימויו של תייר בקעו מבניין בית ידיות"אחרונות לשעבר, שהושכר והפך לבית משרדי מטה הבחירות של התנועה-הדמוקרטית-השינוי.

צעקותיו של תייר ואימויו כי יעלה באש את בית המיפלגה החדש, כוונו כלפי חבריו לוועדת הבחירות הפנימיות במיפלגה החדשה, שחבריה עומדים לבחור בשבוע הבא את מועמדיהם למועצת התנועה ול"רשימתה לכנסת.

מה שעורר את זעמו של תייר היתה העובדה כי מוכירות התנועה סרבה לאשר 500 בקשות הצטרפות לתנועה שהביאו עימם תייר וחבריו מן הפנתרים הציונים. לטענת ויקטור תייר עצמו, שפרש בשעתו מהפנתרים השחורים והקים פלג עצמאי, מדובר רק ב-320 טפסי הצטרפות לתנועה שהוקפאו בידי המטה האירגוני הבודק את רשימות המצטרפים. כמו טפסי ההצטרפות ההמוניים של קבוצות-יחץ אחרות בד"ש.

הסביר תייר לכתב העולם הזה מדוע היה עליו לזעוק ולאיים: "נכון", אמר, "היו צעקות ודרשתי שיאשרו את הצטרפותם של האנשים שלי. כי זוהי הדמוקרטיה האמיתית. צריך לזעוק אם רוצים להשיג משהו". תייר עצמו הוא שמפיץ את ה"סיפור", לא מכבר גילה כי איים שהרוף את בית ד"ש אם לא יתקבלו חבריו ל"תנועה, בראיון קולקטיבי שערך עמו תלמידי המכללה-לתיקשורת-המונים, "רצייתי להדגים בפניהם מה זאת פוליטיקה ואיך ניתן להשיג דברים בפוליטיקה", הסביר תייר.

היה זה שיעור מאלף, שכן הסתבר שי צעקותיו ואימויו של תייר אכן עשו את שלהם. מוכירות ד"ש אישרה את הצטרפות כל האנשים שאת טפסי ההצטרפות שלהם הביא תייר ושלטענתו "כל אחד מהם שלם מכיסו את דמי-החבר שלו".

א היתה זו הסערה היחידה שהתיחוללה בימים האחרונים בתוככי ה"מיפלגה המתימרת להביא את בשורת ה"דמוקרטיה והשינוי לתושבי ישראל. ככל שהתקרב מועד הבחירות הפנימיות בד"ש, כן התרופף חילוקי הדעות והמאבקים הפנימיים קרב הקבוצות והאישים השונים במיפלגה החדשה.

היה זה רק טבעי שתשומת-הלב הציבורית מוקדה לעבר המתרחש בתנועתו של יוגאל ידן. אבל התמונה שנחשפה שם לא היתה מרנינה כלל ועיקר. התככים, ה"האשמות וההדויות והיריבויות האישיות, לא נפלו בחמתן ובחריפותן מאלה ה"מתחוללות במיפלגות המיסד הוותיקות והישנות. להיפך - בד"ש השתוללה ה"דמוקרטיה ללא כל מעצור.

בעוד שקבוצות הליחן העדתיות, שכל אחת מהם גייסה ורשמה אלפי קולות של חברים בתנועה - חלקם ללא ידיעתם - איימו לדהוק הצידה את מייסדי תנועתו של ידן ואת מייסדי תנועת שינוי של אמנון רובינשטיין, ניטש מאבק פנימי של בין תומכיו של ידן לבין תומכיו של רובינשטיין.

אנשי ידן טענו כי אנשיו של אמנון רובינשטיין השתלטו על מחלקת ההסברה והאירגון של התנועה החדשה. כראש מחר לקה זו עומדים שני בני חסותו של רובינשטיין ממועצת שינוי: גדעון אביטל בן ה-25, סטודנט למיטשפים המכהן כמרכז ועדת-ההסברה, וגיל לייזנר בן ה-26, מ"שפטן המשמש כמרכז כנסי-ההסברה, חוגי הבית והאסיפות של ד"ש.

אביטל ולייזנר, שניהם יוצאי יחידות הצנחנים בצה"ל, מואשמים על ידי אנשי ידן כי צנחו על התנועה החדשה ומאיימים לכבוש אותה בפשיטת מן העורף. לטענת אנשי ידן משבצים השניים בעיקר את אנשי שינוי ואת תומכיו של אמנון רובינשטיין באסיפות התנועה, ממעטים מלתת ייצוג לנציגי קבוצות אחרות ובעיקר לאנשי ידן.